

Kulturutskottet

Regeringens berättelse om tillämpningen av språklagstiftningen 2025

INLEDNING

Remiss

Regeringens berättelse om tillämpningen av språklagstiftningen 2025 (B 20/2025 rd): Ärendet har remitterats till kulturutskottet för betänkande och till grundlagsutskottet, förvaltningsutskottet och lagutskottet för utlåtande.

Utlåtanden

Utlåtanden har lämnats av

- lagutskottet LaUU 1/2026 rd
- förvaltningsutskottet FvUU 6/2026 rd
- grundlagsutskottet GrUU 18/2026 rd

Sakkunniga

Utskottet har hört

- konsultativ tjänsteman Jasmiina Jokinen, justitieministeriet
- sakkunnig Mikko Joronen, Människorättscentret
- specialsakkunnig Pamela Granskog, undervisnings- och kulturministeriet
- specialsakkunnig Sini Keinonen, undervisnings- och kulturministeriet
- undervisningsråd Jukka Tulivuori, undervisnings- och kulturministeriet
- barnombudsman Elina Pekkarinen, barnombudsmannens byrå
- specialsakkunnig i språkliga rättigheter Anne Kirste Aikio, sametinget
- specialsakkunnig Matti Jutila, diskrimineringsombudsmannens byrå
- biträdande folktingssekreterare Camilla Grundström, Svenska Finlands folkting
- direktör Leena Nissilä, Utbildningsstyrelsen
- specialsakkunnig Janette Grönfors, Delegationen för romska ärenden
- specialsakkunnig Pirkko Selin-Grönlund, Finlands Dövas Förbund rf
- ordförande Kati Rita, Finlands Föräldraförbund rf
- språkvetare, docent Janne Saarikivi.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- riksdagens justitieombudsmans kansli
- forskningssamordnare Teija Kangasvieri, Jyväskylä universitet
- Finlands Kommunförbund

Betänkande KuUB 5/2026 rd

- Ammattiosaamisen kehittämissyhdystys AMKE ry
- Finlandssvenska teckenspråkiga rf
- Undervisningssektorns Fackorganisation OAJ rf
- Suomalaisuuden Liitto ry
- Finlands universitetsrektorers råd UNIFI rf.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

Regeringens berättelse om tillämpningen av språklagstiftningen (nedan språkberättelsen) är en uppföljningsrapport som lämnas till riksdagen varje valperiod. Enligt 37 § i språklagen (423/2003) ska berättelsen utöver finska och svenska behandla åtminstone samiska, romani och teckenspråk. I den nu aktuella språkberättelsen behandlas dessutom frågor som gäller karelska språket, tatariska och jiddisch. Utskottet konstaterar att betydelsen av berättelsen om språkförhållandena i Finland framhävs av att Finland är ett mycket litet språkområde som måste ta väl hand om sina språk och göra det möjligt för sin befolkning att leva på sina egna språk också i framtiden.

Språkberättelsen innehåller uppföljande och aktuell information om språkförhållandena i Finland. Berättelsen granskar särskilt ställningen för Finlands nationalspråk, finska och svenska, inom samhällets olika delområden, till exempel inom småbarnspedagogiken och utbildningen samt inom den offentliga förvaltningen. Granskningen av språkfrågor omfattar också bland annat digitalisering, rättsväsendet och tvåspråkiga välfärdsområden.

Som det sägs i grundlagsutskottets utlåtande (GrUU 18/2026 rd) grundar sig de rättigheter som behandlas i berättelsen på de språkliga rättigheterna enligt 17 § i grundlagen. Bestämmelser om de språkliga rättigheterna och skyldigheterna för landskapet Åland finns i självstyrelselagen för Åland (1144/1991). Landskapet Åland är enspråkigt svenskt.

Den offentliga förvaltningens språk och digitaliseringen av tjänster

Finskan är starkt majoritetsspråk i Finland. Svenskan har en stark ställning som andra nationalspråk i lagstiftningen, men tillgodoseendet av de svenskspråkigas språkliga rättigheter möter utmaningar såväl i kommunerna och välfärdsområdena som på statlig nivå. Bland problemen kan nämnas det ringa antalet myndighetsanställda som behärskar svenska och den allmänna försämringen av kunskaperna i svenska i samhället. Svenskan är allt tydligare ett minoritetsspråk, eftersom myndigheterna inte alltid tillhandahåller tjänster på svenska. Det har också konstaterats att myndigheternas kännedom om språklagstiftningen har försämrats. Utskottet konstaterar att det praktiska tillgodoseendet av de svenskspråkiga språkliga rättigheterna bör stödjas systematiskt.

Språkberättelsen fäster uppmärksamhet vid att ett begripligt författnings- och myndighetsspråk påverkar medborgarnas möjligheter att följa lagstiftningen, utträtta ärenden med myndigheter och använda myndighetstjänster. Utskottet instämmer i det behov som konstateras i berättelsen och i

Betänkande KuUB 5/2026 rd

förvaltningsutskottets utlåtande (FvUU 6/2026 rd) att göra författnings- och myndighetspråket mer begripligt. Utskottet betonar vikten av att upprätthålla och främja ett gott allmänspråk i fråga om båda nationalspråken.

Utvecklingen av artificiell intelligens och teknik ger nya möjligheter att trygga de språkliga rättigheterna och förbättra servicen, till exempel genom tolkning som baserar sig på artificiell intelligens eller med hjälp av översättningsverktyg. I berättelsen identifieras digitaliseringen samtidigt som en av de mest centrala nutida utmaningarna för de språkliga rättigheterna. Språkstödet för digitala tjänster har inte kunnat ordnas i tillräcklig utsträckning, vilket bland annat har visat sig genom att de svenskspråkiga språkversionerna är bristfälliga eller fördröjda, att det knappt finns digitala tjänster på samiska, att det tecknade och textade innehållet är otillräckligt och att de digitala tjänsterna är svårbegripliga för dem som behöver lätt språk.

Ökningen av elektroniska tjänster och användningen av dem — i takt med att kundbesök som bygger på personlig kontakt minskar — har också återspeglats i de språkklagomål som anförs hos riksdagens justitieombudsman. Enligt yttrandet från riksdagens justitieombudsmans kansli har de språkklagomål som inkommit under de senaste åren allt oftare gällt information och handledning än konkreta kundservicesituationer eller handläggning av ärenden hos myndigheter. Tyngdpunkten i språkklagomålen har alltså förskjutits från traditionella språkfrågor i myndighetsärenden till bedömning av myndigheternas webbplatser, användning av sociala medier samt enskilda språkfrågor liksom användningen av främmande språk.

Utskottet hänvisar till grundlagsutskottets utlåtande (GrUU 18/2026 rd) och betonar att de skyldigheter som följer av språklagen, samiska språklagen och teckenspråkslagen måste beaktas när nya digitala tjänster och system skapas och att statsrådet bör bedöma om uttryckliga bestämmelser om språkliga rättigheter bör tas in i bestämmelserna om elektroniska tjänster. Ett positivt exempel på det praktiska genomförandet av tjänsterna är DigiLapha-plattformen för digitala social- och hälsovårdstjänster på samiska, som utvecklats inom Lapplands välfärdsområde och där de samiska språken har beaktats redan vid konkurrensupphandlingen av plattformen.

Utskottet noterar också att användningen av engelska har ökat, vilket har inskränkt användningen av Finlands nationalspråk inom olika samhällsområden. I ett sakkunnigytrande har det framförts att det i vårt land finns många nya invånare vars kunskaper i nationalspråken är svaga. Den allt vanligare användningen av engelska i Finland gäller särskilt utbildningen, vilket behandlas separat nedan i detta betänkande.

Utskottet betonar att om finska språkets ställning ska kunna garanteras, krävs det både ett tillförlitligt kunskapsunderlag och en sådan beredningsstruktur där också de finskspråkigas egen samhälleliga röst beaktas på behörigt sätt, också när språkberättelsen tas fram. Det är viktigt att Institutet för de inhemska språken i sin verksamhet stärker främjandet och upprätthållandet av kunskaperna i finska.

Betänkande KuUB 5/2026 rd

De språkliga rättigheterna i välfärdsområdena

Språkberättelsen innehåller en översikt över läget för de svenskspråkiga och samiskspråkiga tjänsterna i välfärdsområdena. Välfärdsområdena har sedan ingången av 2023 ansvarat för ordnandet av social- och hälsovården och räddningsväsendet.

Utskottet anser i likhet med det som konstateras i berättelsen och förvaltningsutskottets utlåtande (FvUU 6/2026 rd) att det ännu inte har gått tillräckligt lång tid sedan välfärdsområdesreformen inleddes för att dess språkliga konsekvenser ska kunna bedömas. Dessa bör dock utredas inför kommande berättelser och även så att de omfattar samarbetsområdena inom social- och hälsovården.

Berättelsen granskar också de tvåspråkiga välfärdsområdena och hur rätten att använda sitt eget språk tillgodoses i kundsituationer inom social- och hälsovården. Utskottet instämmer i grundlagsutskottets utlåtande (GrUU 18/2026 rd) och betonar att språket och patientens behov av att bli förstörd är en viktig del av patientsäkerheten och likaså en förutsättning för att patientens självbestämmanderätt och rätten att få information ska tillgodoses.

Förvaltningsutskottet påpekar i sitt utlåtande (FvUU 6/2026 rd) att välfärdsområdena har brist på svenskspråkig personal. Enligt grundlagsutskottets uppfattning (GrUU 18/2026 rd) finns det också utmaningar när det gäller användningen av finska i vissa vårdsituationer. I ett sakkunnigyttrande påpekas det i sin tur att det inom den privata sektorn i social- och hälsovården arbetar allt fler personer med svaga kunskaper i nationalspråken, vilket äventyrar en jämlik tillgång till äldreomsorg och andra social- och hälsovårdstjänster. Ett sakkunnigyttrande lyfter också fram bristen på samiskspråkiga yrkesutbildade personer inom social- och hälsovården.

Kulturutskottet betonar att välfärdsområdenas tjänster bör ordnas så att särskilt de språkliga rättigheterna tillgodoses. Det förutsätter bland annat att det i Finland utbildas tillräckligt med yrkesutbildade personer inom social- och hälsovården och räddningsväsendet, med beaktande också av kraven i språklagstiftningen. Tillräckliga kunskaper i båda nationalspråken hos personalen är en central patient- och klientsäkerhetsfråga.

Med hänvisning till ett sakkunnigyttrande välkomnar utskottet att högskolorna har utvecklat funktionellt tvåspråkiga utbildningar där utvecklingen av den studerandes språkkunskaper har integrerats i studierna. Modellen stöder en språkmedveten utveckling av servicesystemet och klientsäkerheten särskilt inom social- och hälsovården. Målet med utbildningarna är att kombinera språkutbildning och substansstudier så att personens språkkunskaper under utbildningen blir så starka att han eller hon efter avlagd examen kan arbeta på finska eller svenska på den finländska arbetsmarknaden.

I enlighet med lagen om välfärdsområden (611/2021) finns det en nationalspråksnämnd i de tvåspråkiga välfärdsområdena och en samisk språknämnd i den samiska regionen. Nämnderna ska bland annat följa tillgången till och kvaliteten på tjänster på minoritetsspråket i välfärdsområdet och bedöma vilka konsekvenser välfärdsområdesfullmäktiges beslut har när det gäller att tillgodose de språkliga rättigheterna. Till nämndens uppgifter hör också att lägga fram förslag för välfärdsområdestyrelsen om hur de språkliga tjänsterna kan utvecklas.

Betänkande KuUB 5/2026 rd

Utskottet instämmer i förvaltningsutskottets utlåtande (FvUU 6/2026 rd) och anser att lagen om välfärdsområden ger en tillräcklig grund för att utveckla verksamheten. Det väsentliga är att följa tjänsternas kvalitet också med tanke på tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna i praktiken. Uppföljningen bör genomföras med enhetliga indikatorer så att den möjliggör jämförelser även mellan välfärdsområdena och ger en helhetsbild av tillståndet för de språkliga tjänsterna i välfärdsområdena.

De språkliga rättigheterna inom rättsväsendet

Enligt 17 § 2 mom. i grundlagen ska vars och ens rätt att hos domstol och andra myndigheter i egen sak använda sitt eget språk, antingen finska eller svenska, samt att få expeditioner på detta språk tryggas genom lag. Det allmänna ska tillgodose landets finskspråkiga och svenskspråkiga befolknings kulturella och samhällsliga behov enligt lika grunder.

Språkberättelsen innehåller ett avsnitt om hur de språkliga rättigheterna tillgodoses inom rättsväsendet och lyfter bland annat fram situationen för de svenskspråkiga tjänsterna. Enligt lagutskottets utlåtande (LaUU 1/2026 rd) har de svenskspråkiga tjänsterna påverkats negativt särskilt av den tingsrättsreform som trädde i kraft 2019. I samband med det minskades antalet tvåspråkiga tingsrätter från åtta till fem, och fyra tvåspråkiga sammanträdesplatser drogs in. Dessutom ändrades majoritetsspråket vid Österbottens tingsrätt från svenska till finska. Enligt språkberättelsen har tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna följts, och exempelvis enligt resultaten av en enkät riktad till domstolarna har strukturreformen av tingsrätterna haft negativa konsekvenser för den svenskspråkiga verksamheten, bland annat när det gäller rekrytering av tvåspråkig personal, användningen av svenska, personalens språkkunskaper och kundernas kännedom om tillgången till svenskspråkiga tjänster.

Enligt lagutskottets utlåtande (LaUU 1/2026 rd) har det i praktiken också uppkommit situationer där en part eller delaktig har tvingats avstå från sin rätt att använda svenska eller bytt till finska som rättegångsspråk. Användningen av svenska som rättegångsspråk har alltså minskat. Utvecklingen bedöms ha börjat redan före tingsrättsreformen 2019. Påverkande faktorer har också varit bland annat det ringa antalet svenskspråkiga biträden, parternas tvåspråkighet samt föreställningar om en snabbare och mer kvalitativ handläggning på finska.

Kulturutskottet instämmer i grundlagsutskottets utlåtande (GrUU 18/2026 rd) och betonar vikten av att följa hur de språkliga rättigheterna tillgodoses och att beakta dessa rättigheter i utvecklingen av rättsväsendet och den anknytande utbildningen.

Språkberättelsen lyfter också fram polisens dåliga kunskaper i svenska och att straffprocessen till följd av detta kan inledas på ”fel språk” för en part. Utskottet anser med hänvisning till förvaltningsutskottets utlåtande (FvUU 6/2026 rd) att det är viktigt att trygga den svenskspråkiga polisutbildningen.

Betänkande KuUB 5/2026 rd

De språkliga rättigheterna inom småbarnspedagogiken och utbildningen

Allmänt. I språkberättelsen granskas småbarnspedagogiken, den finskspråkiga och svenskspråkiga grundläggande utbildningen, gymnasie- och yrkesutbildningen samt högskoleutbildningen.

Med hänvisning till ett sakkunnigyttrande konstaterar utskottet att det för att de språkliga rättigheterna ska tillgodoses är viktigt att det inom småbarnspedagogiken och utbildningen finns kompetenta lärare och läromedel av hög kvalitet på alla språk som det ges undervisning i. I sakkunnigyttrandena har det framförts att insamlingen och statistikföringen av uppgifter om de språkliga behoven hos barn i teckenspråkiga och andra språkgrupper behöver utvecklas. Sådan information behövs för att säkerställa att till exempel tolkningstjänster för barn tillhandahålls jämlikt i hela landet.

Utskottet hänvisar till grundlagsutskottets utlåtande (GrUU 18/2026 rd) och fäster uppmärksamhet vid att det råder brist på finlandssvenska teckenspråkiga läromedel, vilket bör beaktas också inom statsrådet. När det gäller samiska konstateras det i ett sakkunnigyttrande att utmaningen särskilt har varit bristande kontinuitet i undervisningen i enaresamiska och skoltsamiska samt otillräckliga läromedel. Dessutom har det framhållits att det finns svårigheter att få lärare och bilda undervisningsgrupper för undervisning i romani.

Enligt ett sakkunnigyttrande har inläringen av grundläggande färdigheter i skolan varit svag, vilket har försvagat kunskaperna i finska. År 2024 nådde bara 16 procent av eleverna i årskurs 6 en god kunskapsnivå i modersmålet. Utskottet har vid upprepade tillfällen betonat hur viktigt det är att stärka kunskaperna i grundläggande färdigheter såsom läs- och skrivkunighet (se t.ex. KuUU 6/2023 rd, KuUU 4/2024 rd, KuUU 1/2025 rd och KuUU 4/2026 rd). Det är mycket positivt att undervisningen i modersmål och litteratur i den grundläggande utbildningen har utökats med två årsvekotimmar för att förbättra de svaga inlärningsresultaten och stärka inläringen av grundläggande färdigheter. Ändringen trädde i kraft den 1 augusti 2025 och för timutökningen har det anvisats permanent finansiering på 20,6 miljoner euro från och med 2026. Strävan har varit att öka och utveckla stödet till elever med invandrarbakgrund exempelvis genom projekt och nätverk. Dessutom innehåller den reform av stödet för lärande inom förskoleundervisningen och den grundläggande utbildningen som trädde i kraft den 1 augusti 2025 stödundervisning i undervisningsspråket. Detta är en gruppsspecifik stödform som ges till elever som inte har tillräckliga kunskaper i undervisningsspråket för att kunna genomföra den grundläggande utbildningens lärokurs.

Undervisningen i det andra inhemska språket. I språkberättelsen konstateras det att under läsåret 2023/2024 studerade största delen av eleverna i den finskspråkiga grundläggande utbildningen svenska som B1-språk och endast några procent som A1- eller A2-språk. I finskspråkiga grundskolor är A1-språket nästan utan undantag engelska, men i vissa skolor kan även svenska väljas som A1-språk. I svenskspråkiga grundskolor studeras finska som A1-språk, det vill säga studierna inleds nästan alltid redan i årskurs 1, och största delen av eleverna studerar två långa språk, finska och engelska.

Betänkande KuUB 5/2026 rd

Målet har varit att systematiskt främja studier i det andra inhemska språket. Syftet med utvecklingsprogrammet för det andra inhemska språket 2022—2025 var att stärka undervisningen och inläringen i det andra inhemska språket från den småbarnspedagogiska verksamheten till andra stadiet. Som en del av nationalspråksstrategin har en årsveckotimme i B1-språket lagts till i årskurs 7 i den grundläggande utbildningen från och med hösten 2024, vilket för största delen av eleverna innebär svenska som andra inhemska språk.

Enligt ett sakkunnigyttrande är studierna i och kunskaperna i svenska trots utvecklingsprogrammet svaga i vårt land. Enligt utskottets uppfattning är det för att förbättra situationen nödvändigt att bedöma åtgärder genom vilka inläringen av svenska kan stärkas redan inom den grundläggande utbildningen och i småbarnspedagogiken.

I likhet med undervisningen i modersmål är undervisningsmängden i det andra inhemska språket inom yrkesutbildningen liten jämfört med gymnasieutbildningen. Inom den svenskspråkiga utbildningen är en utmaning på alla utbildningsnivåer och särskilt inom yrkesutbildningen bristen på svenskspråkiga läromedel. Det är positivt att det i regeringsprogrammet har skrivits in att tillgången till läromedel av hög kvalitet ska säkerställas på båda nationalspråken och att regeringen har ökat anslagen för produktion av läromedel med liten upplaga.

Engelskans ökade betydelse. Utskottet konstaterar att de utmaningar i den offentliga förvaltningen som tidigare i detta betänkande lyfts fram till följd av den ökade användningen av engelska även sträcker sig till utbildningen. Detta gäller särskilt universitetsutbildningen, men enligt ett sakkunnigyttrande hotar den ökade användningen av engelska i allt större utsträckning användningen av finska och svenska även inom annan utbildning. En risk med minskad användning av nationalspråken är bland annat att det inte utexamineras tillräckligt många personer med tillräckliga kunskaper i nationalspråken för arbetslivets och den offentliga förvaltningens behov.

Av den i berättelsen nämnda utredningen Engelska vid sidan av finska nationalspråk framgår det att engelskan vid högskolorna har ersatt finskan i vissa funktioner och särskilt försämrat tillgången till finskspråkig undervisning och möjligheterna till forskning på finska. Den ökade användningen av engelska märks enligt utredningen också i de svenskspråkiga högskolorna. Utskottet instämmer i grundlagsutskottets uppfattning (GrUU 18/2026 rd) och anser att den ovan beskrivna utvecklingen kan anses problematisk också med beaktande av den gällande lagstiftningen. Utskottet fäster till denna del också uppmärksamhet vid nationalspråksstrategin, där det huvudsakliga målet för det finska språkets del är att förhindra att språkets användningsområde blir mer begränsat.

I ett sakkunnigyttrande har det framförts att största delen av de studerande inte känner till att de kan kräva handledning på finska eller rätt att skriva examensarbeten på finska. Utskottet betonar att lagstiftningen om universitet och yrkeshögskolor tryggar finskans och svenskans ställning som undervisnings- och examensspråk och att en utvidgning av användningen av engelska inte får leda till att de lagstadgade språken trängs undan. Biträdande justitiekanslerns avgörande¹ som

¹ OKV/2967/10/2021, Justitiekanslerns avgörande, Aalto-yliopiston kielelliset linjaukset.

Betänkande KuUB 5/2026 rd

lyfts fram i språkberättelsen, stärker principen att de studerande ska ha en verklig möjlighet att avlägga examen huvudsakligen på nationalspråken.

Tryggande av en mångsidig språkreserv. De effekter av engelskans dominans som identifierats i språkberättelsen sträcker sig också till språkreserven i vårt land. Utskottet delar oron över att engelskan tränger undan andra främmande språk särskilt i språkvalen inom den grundläggande utbildningen och på andra stadiet. Tryggandet av en tillräcklig språkreserv bör främjas systematiskt och beaktas också i kommande språkberättelser. Dessutom bör läroplanerna och styrsystemet för utbildningen stärkas så att även andra främmande språk än engelska förblir verkliga studiealternativ.

Andra synpunkter

Språkberättelsen ger en god grund för åtgärder som främjar de språkliga rättigheterna. I samband med dem är det viktigt att identifiera också sårbara grupper för att säkerställa språklig jämlikhet. Berättelsen lyfter till exempel fram att flera av våra mindre inhemska språk har klassats som hotade, och när det gäller dessa har man under de senaste åren försökt stärka livskraften, exempelvis när det gäller det karelska språket, det finlandssvenska teckenspråket och romani, genom revitaliseringsprogram. Utskottet anser att programmen är nödvändiga, eftersom språkliga hinder inte enbart innebär svårigheter i ärendehantering utan utgör verkliga hinder för att utöva grundläggande rättigheter, få information och delta i samhället som jämlika medlemmar.

Utskottet konstaterar att den gällande språklagstiftningen huvudsakligen reglerar språket för offentliga tjänster, trots att en del av dessa tjänster har överförts till privata eller bolagiserade aktörer. Det kan göra bestämmelserna om användningen av nationalspråken oklara i serviceproduktionen.

Utskottet instämmer i lagutskottets utlåtande (LaUU 1/2026 rd) och påpekar att berättelsen inte innehåller några rekommendationer eller åtgärdsförslag för att avhjälpa de brister som upptäckts. Utskottet anser det vara viktigt att man börjar kartlägga och genomföra sådana åtgärder i praktiken. Det är också motiverat att utveckla berättelsepraxis så att berättelsen vid behov, utöver en beskrivning av språkförhållandena, även innehåller rekommendationer och förslag till åtgärder för att förbättra språkförhållandena.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Kulturutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner ett ställningstagande med anledning av berättelse B 20/2025 rd.

Betänkande KuUB 5/2026 rd

Utskottets förslag till ställningstagande

Riksdagen har ingenting att anmärka med anledning av berättelsen, men förutsätter att berättelsen utvecklas så att den utöver en beskrivning av språkförhållandena också innehåller rekommendationer och åtgärdsförslag för att förbättra språkförhållandena.

Helsingfors 13.5.2026

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Tuula Haatainen sd
vice ordförande Ari Koponen saf
medlem Sandra Bergqvist sv
medlem Maaret Castrén saml (delvis)
medlem Eeva-Johanna Eloranta sd (delvis)
medlem Pia Hiltunen sd (delvis)
medlem Mari Holopainen gröna
medlem Laura Huhtasaari saf
medlem Hanna Kosonen cent (delvis)
medlem Milla Lahdenperä saml (delvis)
medlem Pia Lohikoski vänst
medlem Nasima Razmyar sd (delvis)
medlem Sara Seppänen saf (delvis)
medlem Markku Siponen cent (delvis)
medlem Jaana Strandman saf
medlem Oskari Valtola saml (delvis).

Sekreterare var

utskottsråd Marja Lahtinen.